

Abstrakt

Rezidenční mobilita je procesem ovlivňujícím životy jedinců, při níž dochází jak ke změně fyzické vzdálenosti, tak často ke změně vzdálenosti sociální, tj. váže se s mobilitou sociální. Zároveň se jedná o proces, který se významně podílí na utváření prostředí a charakteru městských lokalit. Diplomová práce se zaměřuje na vnitropražskou rezidenční mobilitu cizinců v letech 2012-2015, na její trendy a podmíněnosti. Cílem diplomové práce je zjistit, jak se celkově mění bydlení cizinců v souvislosti s jejich stěhováním. Zaměřuje se přitom zejména na otázku, kteří cizinci mají větší šance na stěhování se do horších a kteří naopak do lepších podmínek. Úvodní část práce je věnována teoretickým přístupům ke studované problematice. V empirické části je věnován prostor jak obecným charakteristikám migrujících cizinců a obecnému vývoji jejich rezidenční mobility, tak identifikaci faktorů stěhování. Rozhovory s vybranou skupinou cizinců z mediteránních zemí usilují o validaci výsledků tvrdých statistických dat.

Klíčová slova: migrace, rezidenční mobilita, cizinci, Praha